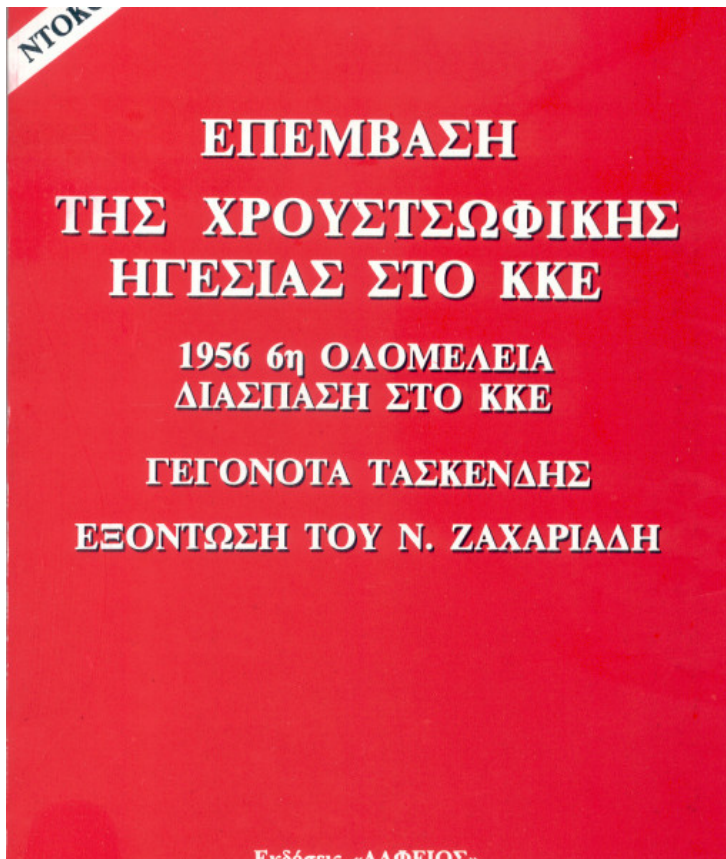

Επέμβαση της Χρυστσωφικής Ηγεσίας στο ΚΚΕ

Τιμή: 8,00 €

Τιμή Έκπτωσης: 5,00 €

SKU: AB-00012300

Σε απόθεμα: 100

Κατηγορίες Βιβλίου: [Εκδόσεις Αλφειός](#), [Ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος](#), [Μαρτυρίες - Απομνημονεύματα](#), [Προσφορές](#)

Περίληψη Βιβλίου

1956. 6η Ολομέλεια Διάσπαση στο ΚΚΕ Γεγονότα Τασκένδης Εξόντωση του Ν.

Ζαχαριάδη (Ντοκουμέντα)

Περιγραφή Βιβλίου

1956. 6η Ολομέλεια Διάσπαση στο ΚΚΕ Γεγονότα Τασκένδης Εξόντωση του Ν. Ζαχαριάδη (Ντοκουμέντα) Πρόλογος Η ιστορική αναδρομή στη περίοδο που διαδραματίστηκαν τα γεγονότα στη Τασκένδη της Σ. Ένωσης, ανάμεσα στους κομμουνιστές Έλληνες, πολιτικούς πρόσφυγες του ΚΚΕ, είναι απαραίτητη γιατί, εξετάζοντας σε βάθος όλο το προτσές εξέλιξης των γεγονότων εκείνων με αντικειμενικά κριτήρια, θα βγούνε και τα απαραίτητα συμπεράσματα και διδάγματα, οι αιτίες που τα προκάλεσαν και οι συνέπειες στην εξέλιξη του επαναστατικού κινήματός μας. Γιατί, η χρουτσωφική ηγεσία ξεκίνησε την αντιδιεθνιστική επέμβαση της στο κόμμα μας, από την κομματική οργάνωση Τασκένδης του ΚΚΕ και την ολοκλήρωσε με την πραξικοπηματική 6η ολομέλεια της Κ.Ε στα 1956, με κύρια επιδίωξη να χτυπηθεί και εκτοπισθεί η καθοδήγηση του. Ο χρουτσωφισμός χτύπησε το κόμμα μας πισώπλατα, παράνομα σε μια περίοδο που το κίνημά μας στην Ελλάδα είχε άνοδο. Οι δημοκρατικές δυνάμεις, με μπροστάρηδες τους κομμουνιστές, στις εκλογές, του 1956 κάνοντας τον συνασπισμό «ΠΑΜΕ» πήρε την πλειοψηφία των εκλογών της χώρας. Αυτό για πρώτη φορά στην ιστορία του προοδευτικού κινήματος. Στη Πατρίδα μας φυσούσε φρέσκος δημοκρατικός αέρας. Είχανε ωριμάσει οι προϋποθέσεις για δημοκρατικές μεταβολές στη ζωή του τόπου μας. Την εποχή αυτή έστησαν οι τυχοδιώκτες χρουτσωφικοί το ΚΚΕ στη λαιμητόμο, πρόδωσαν τις επαναστατικές παραδόσεις του κινήματός μας, διέλυσαν τις παράνομες οργανώσεις του ΚΚΕ, με απόφασή τους το 1958. Διέγραψαν χιλιάδες κομμουνιστές, αντικαταστατικά, παράνομα. Έστειλαν δεκάδες συντρόφους μας μαχητές του ΕΛΑΣ και του ΔΣΕ, με σκηνοθετημένες κατηγορίες, στις φυλακές και εξορίες και πρώτα απ' όλα τον Ν. Ζαχαριάδη, μέχρι την εξόντωσή του. Αποκατέστησαν τους διαγραμμένους σοσιαλδημοκράτες Παρτσαλίδη, Βαφειάδη, Αποστόλου, Ρούσο, Ζωγράφο κ.λ.π. και δε χρειάστηκε πολύς χρόνος για να τους ξαναδιαγράψουν οι ίδιοι απ' τις γραμμές τους και να τους καταδικάσουν σαν οπορτουμιστές, διασπαστές, στη 12η ολομέλεια του 1968.

Ο χρουτσωφισμός με την αντιδιεθνιστική επέμβαση του, καταδίκασε την πολιτική γραμμή του κόμματος λαθεμένη, σεχταριστική. Έσπειρε την σύγχυση και αβεβαιότητα, δημιούργησε εκατοντάδες χιλιάδες ανένταχτους τίμιους αγωνιστές. Έριξε το ηρωικό ΚΚΕ σε μια αγιάτρευτη κρίση η οποία φώλιασε και συνεχίζεται και σήμερα με απρόβλεπτες εξελίξεις. Επεβλήθηκε ο οπορτουνισμός, αναθεωρητισμός και η εκτροπή απ' τον επαναστατικό δρόμο, χάνοντας προοδευτικά την πρωτοβουλία στην πολιτική ζωή της χώρας και στον αγώνα του λαού μας. Σ' όλη αυτή την μακρόχρονη περίοδο των 37 χρόνων, πολλά γράφτηκαν από πολλούς, ξεκινώντας τις περισσότερες φορές από υποκειμενικές εκτιμήσεις, με αποτέλεσμα να διαστρεβλώνεται η ιστορική αλήθεια, παράφορα για όλη αυτή την ιστορική περίοδο. Ο κύριος όμως υπεύθυνος, η καθοδήγηση του ΚΚΕ, που θα μπορούσε να δώσει την αντικειμενική εκτίμηση και απάντηση για όλη αυτή την ιστορική περίοδο, εξετάζοντας κριτικά και αυτοκριτικά όχι μόνο σιώπησε αλλά και εσκεμμένα διαστρέβλωσε και παραποίησε την αλήθεια. Χαρακτηριστικό είναι πως απ' το 1956 που έγινε το πραξικόπημα στο κόμμα μας με την αντιδιεθνιστική επέμβαση της χρουτσωφικής ηγεσίας, πέρασαν 35 χρόνια, έγιναν 6 συνέδρια του κόμματος και σε κανένα δε βρήκανε τη δύναμη, έστω και επιφανειακά ξώπετσα, να αναφέρουν την πρωτάκουστη για το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα, την αρνητική, αντιδιεθνιστική επέμβαση στο κόμμα μας, η οποία το έριξε στο βούρκο του οπορτουνισμού και σε βαθιά κρίση, που συνεχίζεται, και μέχρι τα σήμερα, κι αυτό φάνηκε στο 13ο Συνέδριο του ΚΚΕ. Ο Ριζοσπάστης γράφει στις 17 του Φλεβάρη 1991, παραμονή του 13ου Συνεδρίου «δώδεκα στιγμές μιας ιστορικής πορείας». «Τα δώδεκα συνέδρια...». Το 8ο συνέδριο (Αύγουστος 1961) έγινε 16 χρόνια μετά το 7ο Συνέδριο, με το κόμμα στην παρανομία και τα μέλη του να δρουν μέσα από την ΕΔΑ. Είχε προηγηθεί η 8η ολομέλεια της κεντρικής επιτροπής 1958, που είχε πάρει την απόφαση για την διάλυση των κομματικών οργανώσεων που το 8ο συνέδριο επικύρωσε. Και συνεχίζει ο Ριζοσπάστης, εκτιμώντας τη δράση του κόμματος στην περίοδο 1945-50, υπογραμμίζει: «η καθοδήγηση του κόμματος, εκτιμώντας λαθεμένα την κατάσταση και τις διαθέσεις των μαζών, οδηγήθηκε στην ένοπλη πάλη, στην οποία έσπρωχναν οι Άγγλοι ιμπεριαλιστές. Χωρίς να εξαντλήσει τις δυνατότητες για ειρηνική εξέλιξη και χωρίς να έχουν πειστεί οι

μάζες ότι άλλος δρόμος απ' την ένοπλη πάλη δεν υπάρχει. Η αποχή απ' τις εκλογές αποτελεί λάθος καθοριστικής σημασίας με βαρύτατες συνέπειες για το κόμμα και για το δημοκρατικό κίνημα». Οι αποφάσεις όμως του 8ου Συνεδρίου, θα έπρεπε να μιλάνε όχι μόνο για την περίοδο 1945-50, αλλά και για την περίοδο 1945-61. Γιατί άραγε, διαγράφουν με φακιρική μαεστρία, συνειδητά, μια ιστορική περίοδο 1950-1961, με πολύ σοβαρά ιστορικά γεγονότα, αναφέροντας μόνο την 8η ολομέλεια του 58 και αυτή κουτσουρεμένη; Να όμως ποία είναι η αλήθεια. Το 8ο Συνέδριο καταδίκασε την πολιτική γραμμή του κόμματος για την περίοδο 1945-1955, με Γ. Γραμματέα το Ν. Ζαχαριάδη, λαθεμένη, τυχοδιωκτική, σεχταριστική, δογματική και χάραξε καινούργια πολιτική, στηριγμένη στις αποφάσεις της ολομέλειας της Κ.Ε. του 1956, η οποία πραγματοποιήθηκε και καθοδηγήθηκε απ' την χρουτσωφική ηγεσία και χαρακτηρίστηκε τότε «ολομέλεια ιστορικής σημασίας» για το κόμμα. Και έκρινε σωστή όλη την πορεία και δράση από το 1956 έως το 1961. Και διαγράφουν στην περίοδο αυτή ιστορικά γεγονότα:

α. Το 1950 την 3η συνδιάσκεψη του ΚΚΕ, μετά την ήττα του ΔΣΕ και την αποχώρησή μας στην οποία πήραν μέρος αντιπρόσωποι απ' όλες τις κομματικές οργανώσεις του εξωτερικού, εκλεγμένοι δημοκρατικά. Η συνδιάσκεψη ενέκρινε την πολιτική γραμμή του κόμματος και τον ένοπλο αγώνα του ΔΣΕ, βασικά σωστή. Καταδίκασε τις οπορτουνιστικές πλατφόρμες των Παρτσαλίδη, Βαφειάδη, Αποστόλου κ.λ.π. και χάραξε καινούργια πολιτική γραμμή, στις καινούργιες συνθήκες. Με μπροστάρηδες τους κομμουνιστές, δημιουργείται η ΕΔΑ και στις εκλογές του 1956 το δημοκρατικό μέτωπο με όλες τις προοδευτικές δυνάμεις έγινε αξιωματική αντιπολίτευση, έτσι στην πράξη αποδείχεται η σωστότητα της πολιτικής γραμμής του. β. Το 1955, τον Οχτώβρη, πραγματοποιήθηκε η 5η ολομέλεια της Κ.Ε του ΚΚΕ. Η ολομέλεια, εκτός των άλλων αποφάσεων, πήρε απόφαση και καταδίκασε την φραξιονιστική γκρούπα στην Κ. Ο Τασκένδης, των Ελλήνων πολιτικών προσφύγων, που οργανώθηκε και καθοδηγήθηκε απ' τους χρουτσωφικούς. Αργότερα για την απόφαση αυτή, ο Ν. Ζαχαριάδης κατηγορήθηκε αντισοβιετικός. γ. Το Μάρτη του 1956, πραγματοποιείται η 6η ολομέλεια της Κ.Ε του ΚΚΕ, η οποία οργανώθηκε από τη «διεθνή επιτροπή», πίσω απ' τις πλάτες του πολιτικού Γραφείου και της Κ.Ε του ΚΚΕ, αντικαταστατικά με εισηγητή το Ρουμάνο

Γκεοργκίου Ντεζ. Στην ολομέλεια αυτή, έγινε πολιτικό προγκρόμ, καταδίκασαν την πολιτική γραμμή του κόμματός μας λαθεμένη, σεχταριστική, δογματική, τυχοδιωκτική. Καθαίρεσαν το εκλεγμένο όργανο και διόρισαν κεντρική επιτροπή του ΚΚΕ, συμπεριλαμβανομένων και των διαγραμμένων και καταδικασμένων απ' το κόμμα, Παρτσαλίδη, Ρούσο, Αποστόλου, Μαυρομμάτη κ.λ.π. Αποκατέστησαν το Μ. Βαφειάδη μέλος του κόμματος. δ. Το 1957 πραγματοποιείται η 7η ολομέλεια της Κ.Ε. Στην ολομέλεια αυτή διαγράφουν το σ. Ν. Ζαχαριάδη, τον εκλεγμένο απ' το 7ο Συνέδριο Γεν. Γραμματέα, με την κατηγορία, του χαφιέ, προδότη, προβοκάτορα, αντισοβιετικού και τον στέλνουν εξορία στο Μπόροβιτς της Σ. Ένωσης. Επίσης διορίζεται στο Πολιτικό Γραφείο ο Μ. Βαφειάδης. ε. Το 1958 πραγματοποιείται η 8η ολομέλεια. Σ' αυτήν ολοκληρώνεται η οπορτουνιστική κατρακύλα· με απόφαση της, διαλύουν τις παράνομες κομματικές οργανώσεις στην Ελλάδα και διαγράφουν από μέλος του κόμματος τον σοσιαλδημοκράτη Μ. Βαφειάδη, οι ίδιοι που τον αποκατέστησαν στην 7η ολομέλεια, στο Πολιτικό Γραφείο, πριν ένα χρόνο. Πως είναι δυνατόν, τα τόσο σοβαρής σημασίας σώματα και αποφάσεις να διαγράφονται και αποσιωπούνται και μάλιστα ύστερα από 35 χρόνια; Το Δεκέμβρη του 1973 πραγματοποιείται το 9ο Συνέδριο του ΚΚΕ, στο οποίο δειλά και με πολιτική ασυνέπεια, υποχρεώθηκαν να μιλήσουν για οπορτουνιστική δεξιά παρέκκλιση, εντοπίζοντας μόνον για την περίοδο 1961-68, όταν το αποτυχημένο κομματικό μπουλούκι Παρτσαλίδης, Κολιγιάννης, Δημητρίου, Τσολάκης, Ρούσος, άρχισε να αλληλοτρώνεται, να αποσυντίθεται και να καταρρέει με αποτέλεσμα να καταλήξει σε καινούργια ανοιχτή διάσπαση, η οποία επισημοποιήθηκε στη 12η ολομέλεια της Κ.Ε του ΚΚΕ, το Φλεβάρη του 1968 σε ΚΚΕ εξ. και σε ΚΚΕ εσ. Η αιτία της διάσπασης αυτή τη φορά ήτανε ποιος θα επικρατήσει. Ήτανε κρίση καθοδήγησης. Να γιατί δεν αναφέρουν την περίοδο 1950-61. Είναι η περίοδος της αντιδιεθνιστικής επέμβασης του 1956 και της δεξιάς οπορτουνιστικής παρέκκλισης. Γράφει λοιπόν ο Ριζοσπάστης στις 17-2-91: «Το 9ο Συνέδριο του ΚΚΕ, συνήλθε μετά τη διάσπαση του 1968 και ένα μήνα μετά το ξεσηκωμό του Πολυτεχνείου. Τοποθετήθηκε πάνω σε όλα τα σοβαρά γεγονότα της περιόδου 1961-1973. «Από την ανάλυση και κριτική της γραμμής και δράσης του κόμματος μας, απ' το 8ο συνέδριο μέχρι την 12η ολομέλεια το 1968, βγαίνει το συμπέρασμα

ότι στη δουλειά του κόμματος, στο διάστημα αυτό, κυριαρχούσε βασικά, δεξιά οπορτουνιστική παρέκκλιση» και χαρακτηρίζει την «γραμμή του κόμματος από την 12η ολομέλεια της Κ.Ε ως βασικά σωστή». Έτσι οι αποφάσεις και στο 9ο Συνέδριο, κόβονται και ράβονται σύμφωνα με τα μέτρα τους. Το 1974 μετά την μεταπολίτευση, νομιμοποιείται το ιστορικό ΚΚΕ, το κόμμα της εργατικής τάξης, ο μπροστάρης των αγώνων του λαού μας και στις νόμιμες συνθήκες το ΚΚΕ, όχι μόνον δεν έχει άνοδο αλλά η επιρροή του μέσα στις μάζες και βασικά στη νεολαία, προοδευτικά μειώνεται. Γιατί άραγε αυτή η αρνητική πορεία του; Ορισμένοι βρήκανε την δικαιολογία, φταίει η δημαγωγία των αστών. Η θέση όμως αυτή είναι θέση λαθεμένη, αντιμαρξιστική. Στην ταξική πάλη χατήρια δεν γίνονται. Όποιος φταίει, αυτός πληρώνει. Με απόφαση του 12ου Συνεδρίου του ΚΚΕ, Μάης του 1987, στην πολιτική του απόφαση διατυπώνεται για ένα Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου που αποτελεί απαίτηση του κόσμου της αριστεράς και της προόδου και στόχος του «πρέπει να' ναι η διαμόρφωση μιας νέας πλειοψηφίας της Αλλαγής». Πραγματοποιείται ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου, με κορμό και στυλοβάτη το ΚΚΕ, και στην πορεία το ΚΚΕ χάνει την πρωτοβουλία, με αποτέλεσμα να αλωνίζουν οι σοσιαλδημοκράτες. Το 1989 πραγματοποιείται η σύμπραξη με τη Ν. Δημοκρατία, στην κυβέρνηση Τζανετάκη, με ένα και μόνο στόχο, την κάθαρση. Σα σκέψη σωστή και άγια. Όμως ένας παράγοντας δεν εκτιμήθηκε. Ο παράγοντας Δεξιά. «Ο λύκος μπορεί την τρίχα του ν' αλλάξει, τα χούγια του ποτέ». Με αποτέλεσμα η δεξιά να εκμεταλλευτεί προς όφελος της την σύμπραξη αυτή. Έτσι τα λάθη συνεχίζονται, το κακό όμως είναι πως δεν διορθώνονται. Και ενώ θα περίμενε κανείς στο 13ο Συνέδριο, τα σοβαρά προβλήματα που συσσωρεύθηκαν τέσσερις σχεδόν δεκαετίες, ύστερα από την αντιδιεθνιστική χρουτσωφική επέμβαση στο κόμμα μας το 1956, στην 6η ολομέλεια, να εξετάσει σε βάθος, κριτικά και αυτοκριτικά όλη αυτή την περίοδο, όχι μόνο η καθοδήγηση του ΚΚΕ δεν προβληματίσθηκε, δεν διδάχτηκε από τα λάθη του αλλά ακολούθησε δογματική, φανατική, σεχταριστική πολιτική, με την εγωιστική τοποθέτηση «ή εμείς ή αυτοί». Με αποτέλεσμα το συνέδριο να γίνει πολωτικό και να διασπασθεί σε δυο κομμάτια αντίπαλα, εχθρικά. Οι μισοί να διαγράφουν τους άλλους μισούς. Οι διαφορές θα πρέπει να επιλύονται με

δημοκρατικό τρόπο και αμοιβαίο σεβασμό των απόψεων, όχι με κορώνες και λαθεμένους χειρισμούς και να στηρίζονται πάντα στις αρχές μας. Ιδιαίτερα σήμερα που η κρίση είναι γενικότερη στο παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα. Σήμερα η ίδια η Σ. Ένωση περνά μια πάρα πολύ σοβαρή πολιτική και οικονομική κρίση. Οι Σοβιετικές Δημοκρατίες να ανεξαρτητοποιούνται, να διαλύεται το ΚΚΣΕ που ίδρυσε ο Λένιν, να τίθεται εκτός νόμου και μια ομάδα τυχοδιώκτες να προσπαθούν να κάνουν πραξικόπημα. Η μεγαλύτερη και πλουσιότερη χώρα του κόσμου, με 70 και πάνω χρόνια σοσιαλιστικής διακυβέρνησης, να πεινάει να μην έχει φάρμακα. Γιατί άραγε έφτασε η Σ. Ένωση και οι Σοσιαλιστικές χώρες της Ανατολικής Ευρώπης στην κατάσταση αυτή; Φταίει άραγε ο σοσιαλισμός ή ο Γκορμπατσώφ με την «περεστρόικα» που ξεκίνησε πριν 5 χρόνια ή ο αντικομμουνιστής Γιέλτσιν; Τέτοιου είδους διαπιστώσεις είναι λαθεμένες, επιφανειακές, απαράδεχτες. Οι Κοινωνικές αλλαγές που γίνονται σε κάθε κοινωνία δεν γίνονται με μαγικά ραβδιά και θεϊκές εντολές. Γίνονται κάτω από νομοτελειακές εξελίξεις και μακρόχρονη σκληρή πάλη. Οι αιτίες είναι βαθύτερες και ξεκινάνε από τότε που ανέβηκε στην εξουσία πραξικοπηματικά, ο τυχοδιώκτης Χρουτσώφ στα 1953, μετά το θάνατο του Στάλιν και νομιμοποιήθηκε στο 20ο Συνέδριο του ΚΚΣΕ, στα 1956. Ο Χρουτσώφ υπόστειλε την επαναστατική σημαία, καταδίκασε τον Στάλιν σαν τον μεγαλύτερο εχθρό της Σ. Ένωσης, σαν εγκληματία και δικτάτορα, μέσα σε μια νύχτα του 1956, κατέβασε όλα τα αγάλματα του Στάλιν, έσπειρε τη σύγχυση και αμφιβολία μέσα στο σοβιετικό λαό και με την λαθεμένη πολιτική του έριξε τη σοβιετική οικονομία στο μαρασμό. Γιατί σωστή πολιτική σημαίνει, να ξεκινάς από τους νόμους ανάπτυξης της παραγωγής, απ' τους νόμους οικονομικής ανάπτυξης της κοινωνίας. Ο χρουτσωφισμός έμεινε στείρος δογματικός δεν προσαρμόστηκε και δεν αναπτύχθηκε στις μεταπολεμικές συνθήκες. Η οικονομική ανάπτυξη είναι κάτι που γίνεται ανεξάρτητα από τη θέλησή μας, η πολιτική θα πρέπει να στηρίζεται στη γνώση των νόμων της οικονομίας και κατά συνέπεια και της κοινωνικής πορείας και εξέλιξης. Έτσι με την λαθεμένη οικονομική πολιτική του ο κρατικός και κομματικός μηχανισμός πέρασε στα χέρια τυχοδιωκτών, οι οποίοι δημιούργησαν την κλίκα τους, πλαισιωμένοι δήθεν από στελέχη που είχαν ταχθεί ενάντια στον Στάλιν και με την ταμπέλα του κομμουνιστή δημιουργήθηκε ο

γραφειοκρατικός μηχανισμός, ξεκινώντας από τον κλητήρα μέχρι την κορυφή. Οι τυχοδιώκτες-γραφειοκράτες διέφθειραν το κράτος, το 'ριξαν στο μαρασμό, το πρώτο σοσιαλιστικό κράτος στον κόσμο, το καμάρι των λαών, το λαμπρό αστέρι των καταπιεζομένων. Η οικονομία να πηγαίνει απ' το κακό στο χειρότερο. Η παραγωγή να μην ελέγχεται και η παραοικονομία να κυριαρχεί. Το κράτος να συμβιώνει με το παρακράτος. Η εξαγορά συνειδήσεων και η διαφθορά έφθασαν στο κατακόρυφο. Η κλεψιά και το έγκλημα είχε αλματώδικη ανάπτυξη, οι φυλακές και τα στρατόπεδα γεμάτα. Οι αδυναμίες και τα λάθη, ήτανε και παραμένουν υποκειμενικά. Το ΚΚΣΕ έγινε όργανο των τυχοδιωκτών και γραφειοκρατών. Το καρκίνωμα δούλευε εσωτερικά και ήλθε η ώρα, ωρίμασε για να σπάσει και εκδηλώθηκε. Οι εκλογές στη Ρωσία την Άνοιξη του 1991, με 150.000.000 λαό, δίνουν το στίγμα τους και τα αποτελέσματα δεν είναι τυχαία. Ο ρούσικος λαός, δίνοντας στο ΚΚ Ρωσίας 16%, τιμώρησε τους τυχοδιώκτες Χρουτσοφικούς «κομμουνιστές». Θάναυ ουτοπία να πιστεύει κανείς πως οι διάφοροι Γιέλτσιν, Βαλέσηδες είναι σε θέση να λύσουν τα σοβαρά οικονομικά προβλήματα της χώρας τους και πολύ σύντομα η ζωή θα τους αποβάλλει. Το κοινωνικό προτσές των αλλαγών, το δημιουργούν οι λαοί και μόνον αυτοί. Είναι λάθος αντιϊστορικό, αντιμαρξιστικό να πιστεύουμε πως ορισμένοι ηγέτες ή αρχηγοί, είναι σε θέση να αλλάξουν το ιστορικό προτσές κάθε κοινωνίας. Θα πρέπει λοιπόν, πριν βγάλουμε λανθασμένα συμπεράσματα, να κάνουμε σωστές αντικειμενικές εκτιμήσεις. Η θετική θέση του πολιτικού Γραφείου στις 20.8.91, για την ομάδα των πραξικοπηματιών στη Σ. Ένωση ήτανε λαθεμένη, βιαστική, τυχοδιωκτική. Οι τυχοδιώκτες πραξικοπηματίες, καταδικασμένοι απ' την πρώτη κιόλας μέρα από το λαό και στρατό, χωρίς καμιά απολύτως στήριξη, απέτυχαν μέσα σε τρεις μέρες, παταγωδώς. Το μόνο που πέτυχαν οι νοσταλγοί του χρουτσοφισμού - μπρεζνιεφισμού, ήταν να ηρωποιήσουν τον τυχοδιώκτη αντικομμουνιστή Γκέλτσιν. Και ύστερα απ' αυτό το αποτέλεσμα, συνέρχεται σε έκτακτη σύνοδο η Κ.Ε. του ΚΚΕ, όταν πλέον είχε καταρρεύσει ολοκληρωτικά το πραξικόπημα, στις 24.8.91 και εγκρίνει ομόφωνα τη βασική κατεύθυνση των αποφάσεων του Πολ. Γραφείου για τα γεγονότα στη Σ. Ένωση, καθώς και τους συνολικούς χειρισμούς. Έτσι πλουταίνει το περιβόλι του οπορτουνισμού, αυτή τη φορά με αριστερή τυχοδιωκτική

παρέκλιση. Και τέτοια λάθη πληρώνονται στην πολιτική σκακιέρα ακριβά. Ο μαρξισμός - λενινισμός δεν είναι δόγμα. Είναι θεωρία που εξελίσσεται και προσαρμόζεται κάθε φορά στις συνθήκες της δοσμένης εποχής. Είναι η θεωρία του μέλλοντος. Άδικα πασχίζουν να αποδείξουν πως η σοσιαλιστική κοινωνία χρεοκόπησε, μαζί με το μαρξισμό - λενινισμό. Τη σημερινή εποχή τη χαρακτηρίζει η σύγκρουση των δυο κόσμων, του καπιταλισμού και του σοσιαλισμού, του παλιού και του καινούργιου. Οποιαδήποτε εξέλιξη κι αν πάρουν τα πράγματα, αν θα πετύχει ή όχι ο Γκορμπατσώφ με την Περεστρόικα και τη διαφάνεια, γεγονός είναι ένα: ο σοσιαλισμός θα νικήσει. Δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Η περεστρόικα και η διαφάνεια λυσσασμένα πολεμήθηκαν απ' τους χρουστσωφικούς - Μπρεζνιεφικούς και συνεχίζουν να την πολεμούν. Δεν θέλουν να χάσουν τα κεκτημένα που κέρδισαν. Η ιστορία όμως δεν πρόκειται να γυρίσει προς τα πίσω. Οι λαοί της Σ. Ένωσης, με επικεφαλής τους τίμιους κομμουνιστές, όπως πολλές φορές το 'δειξαν και μάλιστα σε πολύ πιο δύσκολες συνθήκες και την κρίση αυτή θα την ξεπεράσουν. Γιατί είναι διαπαιδαγωγημένοι και ατσαλωμένοι σε σκληρούς και δύσκολους αγώνες. Στις δύσκολες συνθήκες που περνά σήμερα και το δικό μας ΚΚΕ, και πρώτα απ' όλα η καθοδήγηση του κόμματος, έξω από φανατισμούς και εγωισμούς, κριτικά και αυτοκριτικά, επιβάλλεται να μελετήσουμε σε βάθος την όλη πορεία του, τις αιτίες που προκάλεσαν τη σοβαρή αυτή κρίση και να διδαχτούμε από τα λάθη μας για να μη ξαναεπαναληφθούν. Δε μπορεί να νοηθεί σήμερα Ελλάδα χωρίς το ΚΚΕ, χωρίς τους κουκουέδες. Και για να εκπληρώσει τη σοβαρή αυτή αποστολή του το ΚΚΕ, πρέπει να έχει πολιτική, θεωρητική, οργανωτική ενότητα, στηριγμένη στην επαναστατική δράση. Το γραφτό αυτό που δημοσιεύεται στο βιβλίο αυτό, είναι ντοκουμέντο και έχει σκοπό να συμβάλλει στην αποκατάσταση της αλήθειας, για τη δοσμένη ιστορική, αρνητική περίοδο των Ελλήνων πολιτικών προσφύγων που έζησαν στη Σ. Ένωση, ύστερα από την υποχώρηση τους από την Ελλάδα το 1949 μέχρι τον επαναπατρισμό τους.

Τουλούδης Πέτρος Περιεχόμενα Πρόλογος Εισαγωγή Η αλήθεια για τα γεγονότα και η ηρωική πάλη των κομμουνιστών της κομματικής οργάνωσης Τασκένδης Η τρίτη συνδιάσκεψη του ΚΚΕ Η οργανωμένη εμφάνιση του φραξιονισμού στην οργάνωση μας Το ΚΚΕ απ' τα πρώτα κόμματα που δέχτηκε τη χρουστσωφική

επιδρομή και μάλιστα ανορθόδοξα Απόψεις Βαλάχα Το ζήτημα της πολιτικής στεχεών στην εδώ κολεκτίβα μας Απόψεις Γκανάτσιου Βασίλη («Χείμαρου») Απόψεις «Υψηλάντη», (Ρώσιου Αλέκου) Ο φραξιονισμός απλώνεται και στις χώρες της ανατολικής Ευρώπης που ζούσαν Έλληνες πολιτικοί πρόσφυγες Γράμμα του Μπαρμπαγιάννη Γρηγόρη (Τσεχοσλοβακία στο Μήλιο Αλέκο 10.12.55 (Πράγα) Το γραφείο της κομματικής επιτροπής Τασκένδης μαζί με το Απαράτ το σοβιετικό περνούν ανοιχτά πλέον την οργανωμένη φραξιονιστική τους δράση μέσα στην οργάνωσή μας Στην Τασκένδη φτάνει αντιπροσωπεία της κεντρικής επιτροπής του ΚΚΕ Πόρισμα της αντιπροσωπείας της Κ.Ε. πάνω στην υπόθεση καταχρήσεων του Φουρκιώτη Γιώργη Η κομματική οργάνωση ετοιμάζεται για την 4η συνδιάσκεψη Στις 9.9.55 η φράξια πραγματοποιεί το πογκρόμ Η απόφαση του προεδρίου του Κ.Κ.Σ.Ε Η ολοκλήρωση των συνελεύσεων και εκλογές οργάνων Απόφαση Γράμμα στο Χρουτσώφ με 304 υπογραφές Απόπειρα δολοφονίας του σ. Ν. Ζαχαριάδη (Δύο φορές) Φλεβάρης 1956 παραμονές 20ου συνεδρίου του ΚΚΣΕ Η 6η πλατειά ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ 1956 Κλειστό γράμμα της Κ.Ε. του ΚΚΕ 2 Προς όλα τα μέλη του Κομμουνιστικού κόμματος της Ελλάδας (Κλειστό γράμμα της ΤΗΣ ΚΕ του ΚΚΕ) 7η ολομέλεια Το «ανώμαλο» καθεστώς του Ζαχαριάδη Στην Τασκένδη έρχεται αντιπροσωπεία της διορισμένης Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε Επιστρατεύουν τα μέλη της Κ.Ε. και του Π.Γ. που καθαιρέθηκαν στην 6η ολομέλεια Συγκροτείται η συντονιστική επιτροπή των 9 γραμματέων Απόφαση της ΚΕ του ΚΚΕ Συγκροτείται το συντονιστικό γραφείο των 9 γραμματέων Η κομματική οργάνωσή μας χαλάει τα σχέδια των διορισμένων Η Πρώτη σύλληψη Γραμματέα Οργάνωσης Οι Κουκουέδες της Τασκένδης καταγγέλλουν στα κουμμουνιστικά κόμματα το έγκλημα Οι σοσιαλιστικές χώρες μαθαίνουν την αλήθεια 132 σ. Θεοδόση Δουγλερή προς όλους τους Έλληνες πατριώτες πολιτικούς πρόσφυγες, μετανάστες και σπουδαστές στις δυτικές χώρες Η 6η αντιδιεθνική ολομέλεια και οι μετέπειτα ολομέλειες της Κ.Ε. του ΚΚΕ και η επίδρασή του στην Ελλάδα Γράμμα φυλακισμένων συντρόφων της Αίγινας προς τους επαναπατριζόμενους αγωνιστές Η λειτουργία της κομματικής οργάνωσής μας Μαζικές εκδηλώσεις Προσπάθειες διάσπασης της οργάνωσής μας απ' τα μέσα Τσότσο, Ζήνδρο και Δραχαμήλιο, γειά χαρά ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΡΙΣΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΙΑ ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΥΛΙΚΗ

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ Η χρουστωφική ηγεσία πραγματοποιεί τις απειλές της Οι σύντροφοι μας, στελέχη του ΚΚΕ και του ΔΣΕ, που στάλθη-καν εξορία και φυλακίσθηκαν απ' την χρουστωφική ηγεσία και τους διορισμένους Οκτώβρης 1962 - Οκτώβρης 1963. Ένας χρόνος! Γράμμα των συντρόφων μας εξόριστων του Βόριου Καζακστάν Η ΧΡΟΥΣΤΣΩΦΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΕΝΟΙ ΣΤΕΛ-ΝΟΥΝ το σ. Ν. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ ΣΤΟ ΜΠΟΡΟΒΙΤΣ ΤΗΣ Σ. ΕΝΩ-ΣΗΣ 1957 - 1962 Οι χρουστωφικοί και διορισμένοι του ΚΚΕ στέλνουν το σ. Ν. Ζαχαριάδη, εξορία στο Σοργκούτ, αρχές Ιούνη 1962 ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ 11ης ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΚΕ -ΚΟΜΣΟΜΟΛΣΚΑΓΙΑ ΠΡΑΒΝΤΑ 9.12.1990 (μετάφραση απ τα Ρούσικα) Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ του ΚΚΣΕ Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ ΤΗΣ ΤΑΣΚΕΝΔΗΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΑΛΗ ΤΗΣ ΟΙ ΕΞΟΡΙΣΤΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΜΑΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ ΣΤΗΝ ΤΑΣΚΕΝΔΗ Προς τη σύσκεψη της Μόσχας των εργατικών και κομμουνι-στικών κομμάτων Επίλογος

Χαρακτηριστικά Βιβλίου

- Διαστάσεις: 14 x 21 cm
- Βάρος: 0.265 kg